

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Küchlerovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. T.**
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2025, č. j. OAM-1521/ZA-ZA11-K11-R2-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2025, č. j. OAM-1521/ZA-ZA11-K11-R2-2024, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 17 860 Kč, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti shora specifikovanému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se žalobci neuděluje.

2. Věc se ke krajskému soudu dostává již podruhé. O žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany již bylo žalovaným dříve rozhodnuto, konkrétně jeho rozhodnutím ze dne 5. 3. 2025, č. j. OAM-1521/ZA-ZA11-P05-2024. K žalobě žalobce bylo posledně uvedené rozhodnutí žalovaného zrušeno rozsudkem krajského soudu ze dne 26. 6. 2025, č. j. 43 Az 2/2025-83, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud shledal, že žalovaný nesprávně posoudil otázku udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu v souvislosti s žalobcovým prokázaným závažným chronickým onemocněním a možnostmi jeho léčby v zemi původu a musí znovu posoudit otázku udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu mimo jiné v souvislosti s eskalací konfliktu mezi sousedním Izraelem a Íránem.

II. Žaloba

3. Žalobce i v pořadí druhé žalobě brojil proti nesprávnému závěru o neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Ačkoliv na udělení humanitárního azylu není právní nárok, při jeho zvažování byl žalovaný povinen postupovat v souladu se základními zásadami správního řízení, zejm. se zásadou materiální pravdy podle § 3 správního řádu. Totéž dle žalobce platí i pro otázku neudělení doplňkové ochrany ve vztahu k aktuálně probíhajícímu ozbrojenému konfliktu na území Libanonu. Žalovaný k otázce probíhajícího konfliktu přistoupil selektivně a účelově doklady předkládané žalobcem při prováděném dokazování nezohlednil. Žalobce je proto opětovně předkládá k nyní podané žalobě.
4. K otázce posouzení možnosti udělení humanitárního azylu žalobce popsal a doložil, že trpí roztroušenou sklerózou a doložil nedostupnost léčby v zemi původu. Žalovaný svůj úsudek v této souvislosti učinil pouze na základě Informace EUAA – MedCOI čj. AVA 18882. Součástí zprávy je přitom prohlášení, dle kterého zpráva neobsahuje informace o faktické dostupnosti těchto výkonů. Žalobce již ve správním řízení namítal, že není žádný podklad pro závěr, že je léčba roztroušené sklerózy skutečně dostupná s ohledem na ekonomickou krizi v Libanonu, která byla umocněna útoky Izraele na libanonskou zdravotnickou infrastrukturu. Ve spise rovněž není nic, co by vyvracelo obavy žalobce z fungování libanonského zdravotnictví. Žalovaný, i přes předchozí kasační rozsudek krajského soudu, reagoval pouze zopakováním, že zpráva EUAA je objektivní a dostatečná, přičemž toto tvrzení je v rozporu s tím, co o použitelnosti informací uvádí sama zpráva. V případě žalobce je přitom otázka faktické dostupnosti zdravotní péče stěžejní.
5. Žalovaný postupoval v rozporu s ustálenou judikaturou stran rozložení důkazního břemene mezi žadatele o mezinárodní ochranu a správní orgán. V otázce humanitárního azylu měl žalovaný rozptýlit či potvrdit žalobcovy obavy, že se jeho zdravotní stav zásadně zhorší. K tomu si měl obstarat dostatek informací o dostupnosti zdravotní péče v zemi původu. Žalobce zopakoval, že důkazní břemeno unesl: předložil aktuální lékařskou zprávu obsahující diagnózu i popis léčby. Doložil, že zdravotnický systém v Libanonu je nefunkční obecně a že se jeho fungování ještě zhoršilo v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu. Žalovaný však obavy žalobce nezmírnil, pouze bagatelizoval. Žalovaný žalobcovu diagnózu bagatelizoval s poukazem na aktuální příznivý stav. Klíčové je ale právě to, že v případě vycestování žalobce do Libanonu a prodlení s adekvátní léčbou by se žalobcův zdravotní stav mohl nenávratně zhoršit. Žalovaný zcela pominul chronický a pozvolně degenerativní charakter onemocnění. Cílem léčby roztroušené sklerózy je

zabránit zhoršení zdravotního stavu, které nemocným osobám vždy hrozí. Žalovaný nedostal požadavkům vysloveným v rozsudku krajského soudu v této věci ze dne 26. 6. 2025, jak je zmiňován výše.

6. Žalovaným vznesený požadavek bezprostředního ohrožení na životě je v rozporu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva. Ten v rozsudku ze dne 13. 12. 2016, Paposhvili proti Belgii, uvedl, že pod „velmi výjimečné případy“ může spadat i vážně nemocná osoba, u které by nedostatek vhodné péče či přístupu k ní v přijímající zemi představoval riziko skutečného nebezpečí vážného, rychlého a nevratného zhoršení jejího zdravotního stavu vedoucího k intenzivnímu utrpení nebo výraznému snížení předpokládané délky života. To je případ žalobce, který je léčen s roztroušenou sklerózou právě proto, aby se v podstatě nevyhnutelné zhoršení jeho pohybových schopností co nejvíce oddálilo a zpomalilo. Nevyslyšet obavy žalobce a nutit jej k odchodu do země, kde lidé s jeho diagnózou nemají přístup k léčbě, by jednoznačně představovalo nelidské zacházení a bylo by v rozporu s čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.
7. Žalobce se má vyhýbat zátěži a stresu, přičemž si lze stěží představit více zatěžující a stresující situaci než návrat do země, kde probíhá aktivní ozbrojený konflikt, a kde žalobce nemá zajištěnu zdravotní péči ani zdroj obživy. Neméně stresující by byla i skutečnost, že žalobce by se do země původu navrátil rovnou jako vnitřně vysídlená osoba a okamžitě by čelil nejistotě ohledně budoucího vývoje.
8. Žalobce doplnil, že navzdory tvrzení žalovaného konflikt v Libanonu v současnosti stále probíhá. Přiložil články z listopadu 2025 (krátce před vydáním napadeného rozhodnutí), které se tomuto tématu věnují. Žalobce má za to, že byl v jeho případě nedostatečně zjištěn skutkový stav věci. Žalobce namítl, že Informace OAMP – Libanon, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 22. 1. 2025, ze které žalovaný vyšel, neposkytuje aktuální informace. V situacích jako je ozbrojený konflikt se situace vyvíjí dynamicky a tato zpráva reflektuje stav k lednu až září 2025. Žalobce proto navrhnul doplnění podkladů o situaci v zemi původu (webové články převážně z listopadu 2025), ze kterých plyne, že Izrael stále nedodrжуje příměří, které bylo sjednání s Libanodem. K útokům nedochází pouze na jihu Libanonu, ale i v hlavním městě Bejrútu. Žalovaný k těmto podkladům pouze uvedl, že informace v nich uvedené nezpochybňuje, avšak je přesvědčen, že jím shromážděné podklady jsou dostatečné a adekvátní, proto vzal podklady od žalobce pouze na vědomí a jejich další užití považoval za nadbytečné. Podklady předložené žalobcem přitom vyvracejí obsah již dříve obstaraných důkazů ze strany žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Popřel oprávněnost žalobních námitek a odkázal na správní spis a odůvodnění napadeného rozhodnutí, jeho závěry částečně obecně shrnul a zopakoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud v první řadě zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž v této souvislosti shledal, že žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené § 32 odst. 1 zákona o azylu, a rovněž se jedná o žalobu přípustnou.

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání s ohledem na § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s, ačkoli žalobce nařízení jednání požadoval (žalovaný nikoli). Krajský soud totiž dospěl k závěru, že žalovaný nedodržel závazný právní názor vyslovený krajským soudem v předchozím řízení, konkrétně v jeho rozsudku 26. 6. 2025, č. j. 43 Az 2/2025-83, a to zejména stran zkoumání udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu v souvislosti s žalobcovým prokázaným závažným chronickým onemocněním a možnostmi jeho léčby v zemi původu. Oproti tomu, jak žalovaný rozhodoval původně - a s ohledem na vše, co mu bylo již dříve krajským soudem v této otázce vytknuto – nyní své závěry nikterak relevantně nedoplnil. Ve vztahu ke splnění závazného právního názoru krajského soudu jsou proto jeho závěry nepřezkoumatelné. **Žaloba je důvodná.**
12. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce je státním příslušníkem Libanonské republiky (Libanon), arabské národnosti a je nepraktikující muslim. K politickému přesvědčení uvedl, že nebyl členem žádné politické strany nebo hnutí a ani se o politiku nezajímal. Je bezdětný a ženatý, manželka žije v Libanonu. Posledním místem bydliště ve vlasti výše jmenovaného bylo město Týr. K průběhu cesty z vlasti do ČR uvedl, že z Libanonu přijel dne 23. 12. 2006, přicestoval letecky z Bejrútu do Prahy na základě pracovního víza. Od té doby se zdržuje v ČR, do Libanonu se vrací sporadicky, naposledy tam byl v červnu 2023 asi na měsíc, jel se podívat za manželkou. Na území ČR vstoupil poprvé letecky 23. 12. 2006, naposledy opět letecky v červnu 2023. Popřel, že by v minulosti pobýval ve státech EU. V roce 2006 byl pracovně v Kongu. Jednou v ČR už o mezinárodní ochranu žádal, bylo to v roce 2021. Svou žádost tehdy vzal dobrovolně zpět s ohledem na vývoj pobytové agendy. Ke svému zdravotnímu stavu, zdravotním omezením a jiným zvláštním potřebám řekl, že je soběstačný, ale trpí roztroušenou sklerózou, což se u něj projevuje zejména únavou a mravenčením. Musí podstupovat léčbu. Nikdy nebyl nikde trestně stíhán, je bezúhonný.
13. Žalobce trpí roztroušenou sklerózou, která mu byla diagnostikována v roce 2017, je zde zaléčen a má dobré léky, přičemž v Libanonu není zdravotnictví na takové úrovni jako tady. V ČR dochází žalobce k lékaři jednou za 2–3 měsíce. Pravidelně užívá lék Boxarid. Žalobce k důvodům žádosti uzavřel, že v ČR má firmu, chce tady být, pracovat zde a žít.
14. Krajský soud již v předchozím řízení vedeném pod sp. zn. 43 Az 2/2025 vyšel z prokázaného zjištění, že žalobce trpí klinicky izolovaným syndromem roztroušené sklerózy s nálezem ložiskové demyelinizace v mozkové hmotě. Podstupuje dlouhodobou léčbu teriflunomidem a dalšími suplementy. Tato skutečnost bez pochybností vyplývá ze správního spisu a nebyla mezi stranami sporná. Krajský soud dále vyšel z obecně známé skutečnosti, že roztroušená skleróza je závažné chronické autoimunitní neurologické onemocnění, kdy imunitní systém napadá centrální nervovou soustavu. Neexistuje žádná známá kauzální léčba. Dostupné léčivé přípravky pouze ovlivňují průběh onemocnění a jejich cílem je zpomalit, popř. až zastavit progresi onemocnění.
15. Ze zprávy „EUAA MedCOI, AVA 18882 [zdroj: International SOS], 27. ledna 2025“ vyplývá teoretická dostupnost léků, které žalobce potřebuje, stejně jako jiných tzv. biologických léčiv. Všechny léky dle zprávy mají být dostupné v lékárně New Beirut Pharmacy, případně v lékárně Sami Pharmacy v Bejrútu. Zpráva obsahuje dovětek, že

zpráva neobsahuje informace o faktické dostupnosti těchto výkonů. Z této zprávy vyšel žalovaný již v předchozím řízení a vychází z ní (pouze z ní) i nyní, ačkoli krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 43 Az 2/2025 konstatoval její nedostatečnost.

16. Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen „humanitární azyl“) z humanitárního důvodu (§ 14 zákona o azylu).
17. Právě citované ustanovení upravuje tzv. národní humanitární azyl. V souladu s konstantní judikaturou na jeho udělení není právní nárok. Podmínky pro jeho udělení jsou kombinací naplnění neurčitěho právního pojmu „případ hodný zvláštního zřetele“ a institutu správního uvážení („lze ... udělit“). Zatímco výklad a aplikace neurčitěho právního pojmu podléhá plnému přezkumu ze strany správního soudu, použití správního uvážení podléhá přezkumu jen omezeně potud, pokud je správní úvaha přezkoumatelně zachycena v odůvodnění správního rozhodnutí a pokud žalovaný nepřekročil meze správního uvážení nebo je nezneužil.
18. Krajský soud dospěl v projednávané věci k závěru, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav ohledně dostupnosti léčby žalobcova závažného chronického onemocnění v zemi původu a v návaznosti na to nesprávně vyložil pojem „případ hodný zvláštního zřetele“. Tohoto pochybení se dopustil již v řízení vedeném před krajským soudem pod sp. zn. 43 Az 2/2025 a ve svém následném rozhodování (které je podrobena soudnímu přezkumu nyní) tuto vadu neodstranil.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí opětovně uzavřel, že v případě žalobce nezjistil žádný zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení národního humanitárního azylu. Žalovaný vyhodnotil, že žalobce je dospělou, plně právně způsobilou osobou, je schopen se sám živit a je soběstačný, je bezdětný a ženatý, nemá trvalé vazby v ČR, rodinní příslušníci pobývají v Libanonu. Pokud jde o zdravotní stav žalobce, žalovaný nepominul, že žalobce se potýká se závažným onemocněním. Současně ale uzavřel, že toto onemocnění doposud žalobce nijak významně nelimitovalo, neboť žalobce cestuje, žije samostatně a je soběstačný. Onemocnění žalobce bezprostředně neohrožuje na životě a žalobci se podle žalovaného nepodařilo prokázat, že by jeho zdravotní potíže byly tak závažného charakteru a měly takový dopad na jeho život, aby to bylo možno považovat za zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení humanitárního azylu. Žalovaný žalobci vytkl, že při jeho dalším rozhodování nedoložil žádnou aktuálnější zprávu o svém zdravotním stavu, která by svědčila o jeho případném zhoršení. Stav žalobce se neodlišuje od obdobného stavu jiných libanonských občanů. Současně žalobce netvrdil ani neprokázal, že by žalobci nebyla v zemi původu poskytnuta léčba. Naopak žalovaný dospěl k závěru, že tato léčba je v zemi původu dostupná (viz str. 10 žalobou napadeného rozhodnutí).
20. Takové posouzení věci žalovaným shledal krajský soud nesprávným, respektive až nepřezkoumatelným – vnímáno optikou závazného právního názoru, který krajský soud vyslovil v předchozím řízení vedeném pod sp. zn. 43 Az 2/2025.
21. Krajský soud proto znovu opakuje, že neobstojí skutkový závěr žalovaného o dostupnosti léčby roztroušené sklerózy v zemi původu. Žalovaný sice opatřil shora zmíněnou zprávu EUAA – MedCOI, z níž vyplývá obecná dostupnost jak výkonů, tak léčiv pro léčbu roztroušené sklerózy. Současně však obsahuje tzv. disclaimer, který obsahuje výhradu, že zpráva neinformuje o faktické dostupnosti popisovaných výkonů a léčiv. Krajský soud

- v předchozím řízení zdůraznil, že žalobce ve správním řízení předložil článek z deníku L'Orient-Le Jour s titulem „Multiple sclerosis patients await the worst in Lebanon“ z 31. 1. 2024 („Pacienti s roztroušenou sklerózou v Libanonu čekají na nejhorší“). Z tohoto zdroje vyplývá, že dostupnost léčby pacientů s roztroušenou sklerózou v Libanonu je komplikovaná a problematická.
22. Krajský soud již v předchozím řízení zdůraznil, že žalovaným vyzdvihovaná zpráva EUAA – MedCOI neobstojí. Zatímco totiž tato zpráva uvádí výslovnou výhradu, že neinformuje o faktické dostupnosti výkonů, žalobcem předložený důkaz (výše specifikovaný článek) pojednává právě a pouze o této faktické (ne)dostupnosti. Žalobci se tedy podařilo v řízení vedeném před krajským soudem pod sp. zn. 43 Az 2/2025 závěr o dostupnosti léčby, vyplývající z žalovaným opatřené zprávy, přinejmenším zpochybnit.
23. Krajský soud v předchozím řízení upozornil na to, že problematické fungování libanonského zdravotního systému vyplývá i z dalších důkazů. V tiskové zprávě Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva s titulem „Israel must stop killing civilians returning to their homes in South Lebanon: UN experts“ z 13. 2. 2025 („Izrael musí přestat zabíjet civilisty vracející se do svých domovů v jižním Libanonu, tvrdí experti OSN“) výslovně zaznívá informace o narušení přístupu ke zdravotní péči v důsledku izraelských vojenských akcí.
24. Krajský soud proto již v předchozím řízení uzavřel, že v návaznosti na tato skutková zjištění pak neobstojí právní posouzení, že žalobcovy zdravotní obtíže nejsou tak závažného charakteru, aby je bylo možno považovat za důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení národního humanitárního azylu. Otázku závažnosti onemocnění je třeba hodnotit v kontextu dostupnosti adekvátní léčby v zemi původu. Je sice pravdou, že žalobce v současné době není svým onemocněním nijak významně limitován. Současně je však obecně známé, že roztroušená skleróza je onemocněním, jehož průběh je významně (nikoli výlučně) závislý na dlouhodobém a pravidelném podávání léčiv. Současně není pochyb o tom, že je zde významná pravděpodobnost progresu, která se – pochopitelně – zvyšuje v případě, že pacient není dlouhodobě adekvátně léčen. Žalobce přitom trpí roztroušenou sklerózou ve fázi klinicky izolovaného syndromu se současným mírně progredujícím ložiskovým nálezem v mozkové hmotě. Z lékařské zprávy je patrné, že průběh onemocnění není jen subklinický, současně je patrné, že žalobce podstoupil změnu léčby, kdy zjevně na léky první linie byl nonrespondentní (srov. lékařská zpráva FNHK ze dne 8. 10. 2024). Skóre EDSS (tzv. Kurtzkeho škála kvantifikující postižení nervového systému u pacientů s roztroušenou sklerózou) je hodnoceno stupněm 3.0, což odpovídá střední disabilitě v jednom funkčním systému. Vzhledem k charakteru onemocnění lékař žalobci doporučil nevystavovat se stresu, nepracovat na směny, psychicky a fyzicky se šetřit.
25. Přestože žalovaný se opakovaně vyslovil, že nechce žalobcův zdravotní stav bagatelizovat, fakticky tak učinil, když argumentoval skutečností, že v současnosti onemocnění žalobce prakticky nijak neomezuje – byť mu tato argumentace již byla krajským soudem vytknuta v řízení vedeném pod sp. zn. 43 Az 2/2025. Je pravdou, že v současné chvíli je stav žalobce „stabilní“, současně jde však o stav podmíněný jednak pravidelnou léčbou, jednak tím, že se žalobce nebude vystavovat stresu a bude se psychicky a fyzicky šetřit. O tom, že by byl pro žalobce návrat do země původu stresující, nelze pochybovat. Žalobce by se navracel do Libanonu po téměř 20 letech pobytu v ČR, navíc by se navracel do země se zhoršenou bezpečnostní situací a s nejistou perspektivou léčby. V tomto kontextu je žalobcův

zdravotní stav důvodem hodným zvláštního zřetele, který může odůvodnit udělení národního humanitárního azylu.

26. Žalovaný tyto již dříve vyslovené závěry krajského soudu nikterak nereflektoval a rozhodl prakticky obdobně jako v předchozím zrušeném rozhodnutí. Žalovaný se tak neřídil závazným právním názorem krajského soudu vysloveným v jeho rozsudku ze dne 26. 6. 2025, č. j. 43 Az 2/2025-83. Pokud s tam vyslovenými závěry žalovaný nesouhlasil, nic mu nebránilo podat kasační stížnost, to však neučinil.

V. Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud z výše uvedených důvodů podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
28. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, správný orgán v dalším řízení vázán. V dalším řízení žalovaný bude vycházet z toho, že v případě žalobce jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení národního humanitárního azylu. Tyto důvody spočívají v žalobcově závažném chronickém onemocnění ve spojení s tím, že o reálné dostupnosti adekvátní léčby v zemi původu jsou zde přinejmenším vážné a důvodné pochybnosti, a to jednak s ohledem na obecný stav zdravotního systému v Libanonu, jednak i v souvislosti s humanitární krizí vyvolanou konfliktem s Izraelem. Žalovaný následně provede správní úvahu, zda je namístě národní humanitární azyl žalobci poskytnout (tímto závazným právním názorem již dříve vysloveným v řízení vedeném pod sp. zn. 43 Az 2/2025 se žalovaný v nyní přezkoumávaném rozhodnutí neřídil).
29. S ohledem na skutečnost, že žalovaný zcela pominul požadavky krajského soudu stran zkoumání zdravotního stavu žalobce v návaznosti na reálnou dostupnost adekvátní léčby v zemi původu (s přihlédnutím k bezpečnostní situaci v zemi původu), nevypořádával krajský soud další žalobní námitky. I tyto (náležité zjištění skutkového stavu stran bezpečnostní situace v zemi původu) totiž velice úzce souvisejí se specifiky stavu žalobce – jeho zdravotním stavem – a žalovaný se jimi bude muset opětovně (i s ohledem na běh času a dynamický vývoj situace v zemi původu) zabývat v dalším řízení.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, náleží mu proto právo na náhradu nákladů řízení v dále uvedeném rozsahu. Věc byla ze zákona osvobozena od soudního poplatku. Žalobce byl zastoupen advokátem, náleží mu proto náhrada nákladů právního zastoupení. Advokát vykonal celkem 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis podání ve věci samé – žaloby). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, částku 4 620 Kč, celkem za 2 úkony **9 240 Kč**. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony po 450 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem **900 Kč**. Krajský soud přiznal advokátu zvýšení mimosmluvní odměny za převzetí a přípravu právního zastoupení podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu na dvojnásobek z důvodu nutnosti užití cizího jazyka při zjišťování (aktualizaci již původně zjištěných) informací z cizojazyčných zdrojů ve výši **4 620 Kč**. Krajský soud nepřiznal zvýšení na trojnásobek z důvodu, že advokát se dle údajů v evidenci ČAK zaměřuje na cizinecké a azylové právo; lze tak předpokládat, že práce s cizojazyčnými zdroji není neobvyklou součástí jeho agendy. Krajský soud nepřiznal zvýšení odměny za sepis a

podání žaloby, neboť práce s cizojazyčnými zdroji je již zahrnuta v úkonu převzetí a přípravy zastoupení. Pokud jde o komunikaci s žalobcem, pak zástupce krajského soudu sdělil, že pro účely jednání není zapotřebí zajišťovat tlumočníka, krajský soud tedy důvodně předpokládá, že užití cizího jazyka ke komunikaci nebylo převážně nutné. Advokát je plátcem DPH, náleží mu proto náhrada za tuto daň ve výši **3 099,60 Kč**. Celkem žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 17 859,60 Kč, po zaokrouhlení na celé koruny **17 860 Kč**.

31. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. února 2026

JUDr. Martina Küchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně